

suo etiamnum seculo, Principes fidei luce praefigens, audere & gaudere se Divos appellari: veteri consuetudine, in vitio, & adversus Catholicam obtinente. Certè Illustrissimus Cardinalis Bellarminus, in *princip. libri recognit.* assertat, nec Sanctos, Divos esse appellandos. Et Auctor tr. contra Synodum Græcæ, pro imaginibus adorandis, falsò Carolo Magno inscripti, improbat, quòd Constantinus & Irena dicunt: per eum, qui conregnat nobis Deus. *lib. 1. cap. 2. & lib. eod. cap. 3.* non probat, quòd iidem Imperatores, gesta vel rescripta sua, audeant Divalia appellare.

V. Summi huius Imperii, quam Maiestatem vocamus, formale, in eo præcipuè consistit, ut summa sit, & universim imperet. Summum dicitur, quo nihil est superius, & supremus est, quem nemo sequitur. *l. proximus 92. de V. S.* qui ante aliquos, & ante quem nemo. *l. 34. de vulg. & pupill. l. 9. de reb. dub. l. 2. §. 2. de sui & legit.* is qui solus *d. l. 9. l. 1. §. 6. unde cogn.* Indèque Imperialis fortuna, omnes alias dicitur supereminere. *l. 7. C. de bon. quæ liber.* Maiestatem autem cum summam potestatem voco: ex eo sequitur, eam etiam primam esse, & suæ quasi originis: quippe cum à superiore nullo dependeat vel proficiscatur, nisi à solo Deo; qui eam proximè antecedit, & cuius vicem obtinet in hoc mundo: Alberic. Gentilis *disp. Regiæ. 1. pag. 17.* Gevvoldus *de Electorib. cap. 1.* Gerhard. *loco de Magistratuum num. 33. & c.* Eleganter Guntherus, in *Ligurino, lib. 6.*

Nullum caput ista super se
Aspicit, excepto Cælorum Rege, potestas.

Nihil refert Maiestatem ab alio transferri. Haud quippe à populo est Maiestas, qui eam transtulit in Principem: sed ipsa ea potestas, quam populus ab initio habuit, fuit à Deo; qui transfert & stabilis Regna. Nec indè, quòd à populo translata fuit, à transferente ortum habet, tanquam ab eo delegata, Bornitius *de Maestate cap. 4. fol. 16.* vide Arnicaum, *de subiect. Clericor. cap. 1. num. 2. fol. 5.* Börtium *apud Aruma. d. discurs. 30. cap. 5. thes. 2. fol. 901.* Imperator ab Electoribus accipit Maiestatem, ut causà instrumentali: Vicissim Regalem potestatem Principibus ac Statibus largitur Imperator, ut efficiens causa. Ita Pontifex à Cardinalibus eligi solet; sed non idè Pontificatus à Cardinalibus est institutus. Quà de re ita Bellarminus scribit: *lib. 2. de Pontific. cap. 17.* Electores verè dicuntur creare Pontificem, & esse causa, ut talis sit Pontifex, & ut habeat eam potestatem, non tamen dant ipsi eam potestatem, neque sunt causa eius potestatis. Sicut in generatione hominis, quia anima infunditur à solo Deo, & tamen Pater generans, disponendo materiam; est causa coniunctionis animæ cum corpore: dicitur homo ge-

nerare